

ŽALM 118 Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné! Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné! V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost. Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk? Hospodin je při mně, mezi mými pomocníky, spatřím pád těch, kdo mě nenávidí. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata. Všechny pronárody mě obklíčily; odrazil jsem je v Hospodinově jménu. Oblehly mě, ano, obklíčily; odrazil jsem je v Hospodinově jménu. Oblehly mě jako vosy; zhasly jak planoucí trní, odrazil jsem je v Hospodinově jménu. Udeřil jsi na mě tvrdě, abych padl. Hospodin je moje pomoc, Hospodin je síla má i moje píseň; stal se mou spásou. Ze stanů spravedlivých zní plesání nad spásou. Hospodinova pravice koná mocné činy! Hospodinova pravice se vyvýšila, Hospodinova pravice koná mocné činy! Nezemřu, budu žít, budu vypravovat o Hospodinových činech. Hospodin mě přísně trestal, ale nevydal mě smrti. Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu. Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví. Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl; stal ses mou spásou. Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte. Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!

Dnešní biblické texty jsou velmi známé. Podobenství o dvou stavitelích je jedno z nejznámějších Matoušových podobenství. Žalm 118 je jedním z nejcitovanějších žalmů. A přesto se na ně můžeme dívat nově, jinak, stále znovu se nad nimi zamýšlet a nalézat nové souvislosti.

Žalm 118 je takový univerzální žalm, nabízí se téměř do každé situace:

Když je nám dobře a vzdáváme Bohu díky, můžeme volat: **Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý.**

Pro chvíle kdy je nám úzko se nabízí verš: **V soužení jsem volal Hospodina a on mi odpověděl.**

Slova vyznání najdeme ve verši: **Hospodin je při mně, nebojím se, co by mi mohl udělat člověk.**

A když se cítíme mezi lidmi sami a hledáme pomoc, smíme volat: **Lépe utíkat k Hospodinu, než doufat v člověka.**

Žalm 118 není jednostranný, nemaže posluchači med kolem pusy, neříká mu, věř a budeš se mít dobře, nic se ti nemůže stát.

Hospodin v je v žalmu i Bohem který trestá. Není to vlídný stařík sedící na obláčku, ale je to spravedlivý soudce. Spravedlivý soudce, který nedává falešnou útěchu nebo falešnou jistotu. A proto nezatajuje fakt, že ke dni patří noc, k dobru zlo, k radosti smutek. Naše životy procházejí různými bouřkami a vánicemi, ale i chvílemi, které jsou naplněné klidem a mírem. Chvíli jsme nahoře a chvíli dole, ale pán Bůh je neustále s námi, proto se nemusíme bát.

V žalmu 118 je ještě jeden velmi důležitý verš, pro nás křesťany ten nejdůležitější: **Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným.**

Úhelný kámen je kámen, který k sobě pojí dvě zdi. V hebrejštině na tomto místě stojí vrchol rohu. Tedy poslední kámen stavby, kterým jsou vázány dvě zdi, tak aby se od sebe nemohli oddělit a budova nemohla spadnout.

My křesťané rozumíme tímto kamenem Ježíše Krista. Požehnaného, jenž přichází v Hospodinově jménu. Proto bývá tento text citován o adventu i o velikonocích.

Ježíš je ten, který nás pojí. Jsme různí lidé, lišíme se od sebe navzájem, nemáme stejný názor na politiku, stejný vkus ani stejný smysl pro humor. Dohromady nás pojí víra v Krista. Věříme, že Kristus nezůstává stranou. Pláče s plačícími, raduje se s těmi, kdo se radují.

Zdálo by se, že text žalmu příliš nesouvisí s podobenstvím z prvního čtení. Ale něco společného přeci jen mají. Oba texty nás utvrzují v tom, že věřit v Boha neznamená mít snazší život.

Dva stavitelé postavili dům. Jejich domy se od sebe nijak zvlášť nelišili, ani jeden nebyl výrazně hezčí nebo výrazně ošklivější. Na první pohled nebyl vidět žádný rozdíl. I do domu na skále při velkém dešti zatékalo.

Ty domy jsou obrazem, obrazem našeho života. Ježíš nám v podobenství vlastně říká: Člověče to, že ve mně věříš, neznamená, že budeš mít snazší nebo spokojenější život. Víra není zárukou toho, že náš život bude vypadat jako krásně udržovaná vila a život lidí s malou nebo žádnou vírou nemusí vypadat jako chatrč. Rozdíl je v něčem jiném, v základech.

Dům postavený na skále, obstojí, i kdyby vypadal spíš jako chatrč. A když postavíme na písku sebelepší vilu, stejně jí budou chybět pevné základy.

Základ je něco mimo nás, mimo vlastní stavbu. Základ nezávisí na nás, my závisíme na něm.

Co je naším základem, naší skálou. Starý zákon touto skálou rozumí Hospodina, Ježíš toto porozumění přeznačil, skálou není jen Hospodin, ale i víra v evangelium, víra v to, že Ježíš Kristus je Boží syn, který zemřel za nás za všechny na odpuštění hříchů. To je naší skálou.

Mít život postavený na skále neznamená, že se nám nebude dít nic zlého. Ale to, že nás ty zlé věci nepřemohou.

Ježíš je tedy tím, kdo nás pojí, našim úhelným kamenem a zároveň tím, na kom stavíme, skálou.

Naším úkolem je být Bohu dobrými a pravdivými svědky. Přijímat hledající a vydávat jim svědectví. Jednou možná přijde doba, kdy tento chrám nebude. Proto se vedle udržování chrámu a pečování o něj, musíme soustředit ještě na jednu věc. Na chrám v nás. Naše církve nestojí na budovách, ale na tom, kolik lidí najde v srdci místo pro Boha, pro Božího Ducha, kolik lidí se stane Božím chrámem.

Ježíš jako, ten který nás pojí. Víra v Boha a evangelium, jako to na čem stavíme svůj život. Duch Boží jako ten, kdo v nás smí přebývat.

Amen